

PlaçaGran

Publicació
Granollerina

Núm. 47 - II any

Dissabte, 24 de novembre del 1979

Preu: 25 pts.

PlaçaGran

Bústia

IV Festival Internacional de Música de Granollers

Sr. Director:

Ecoltar un concert en directe amb la vibració màgica dels instruments i l'entrega plena de vida que posen els músics a cadà moviment, envoltat, tot d'un solidari silenci tret del fons de l'univers, és com un plaer de Déu que ha estat a l'abast de tothom aquests dies a Granollers per a fer-nos la vida més humana i creativa i donar-nos la oportunitat de donar una potada a l'alienació i ensopiment quotidià.

Però, on eren els obrers?, per a ells s'ha fet aquest festival, on era la classe alta?, en teoria posseïdora del monopoli d'amants de la música «seriosa», per a ells s'ha fet aquest festival.

És realment Granollers una ciutat morta, sense vida al carrer i que només serveix per fer diners durant la setmana i acabada aquesta ja no sabem què fer, limitant-nos com bestiar ben ensenyat, a la tele-idiotitzant, als discs alienadors en anglès o a la torre enganya babaus?

No és tan simple la cosa, davant d'aquesta situació concreta és present una guerra sòrdida que dura ja molts anys, és la lluita entre la cosa oficial i la marginal, amb desigs d'ésser una alternativa per fer una societat millor i diferent, una lluita desigual que cansa i esgota a dones i homes amb sacrifici i silenci mai no valorat s'enfronten en lluita desigual a la monstruosa massificació i alienació de les persones pel capitalisme modern.

El capitalisme modern i particularment el «capitalisme tardà» que vivim, que és tant com només viure el pitjor del capitalisme, és sabut que el que necessita i intenta continuament, és fer dones i homes que vulguin consumir cada vegada més, amb gustos estandaritzats que puguin modificar-se anticipadament i fàcil, dones i homes que ficticiament es creguin lliures, independents, no sotmesos a cap autoritat, principi o consciència moral, sense ideals ni líders, propensos a encaixar sense necessitat de vaselina en la maquinària d'aquesta determinada societat, disposats conscientment a ser utilitzats. Dones i homes que busquen estar tant junts els uns dels altres com sigui possible, però que a la vegada estan lamentablement i tremenda sols, buits, insegurs i en contínues crisis d'angoixa i tristesa.

Escola Catalana

Sr. Director:

En els anys més difícils de la persecució política i cultural, en ple genocidi contra el poble català, es varen organitzar cursos de català, algunes escoles feien pràcticament escola catalana i es va organitzar la campanya del «català a l'escola».

Tot això es feia amb esperit de servei voluntari al país, i amb el risc que tots els que hi intervenien corrien per la seva activitat clandestina. Aquest voluntarisme actiu i responsable va donar els seus fruits.

Ara amb el miratge de les competències estatutàries, s'ha perdut, en general, aquell esperit d'activitat voluntària, es «confia» amb unes hipotètiques atribucions descentralitzadores, i estem en un estat de postergació i confusió, que si no hi ha canvis essencials s'haurà degradat aquella situació de la clandestinitat i la progressió evident que anavem assolint en el camí de la catalanització escolar.

Res no ha canviat, en tant que poble ocupat, perquè abandonem el servei voluntari en pro d'una escola catalana.

Els pares, els mestres, les escoles, han de reprendre les seves exigències, perquè, i que quedi ben clar, només tindrem escola catalana en la mesura que sapiguem exigir-la i guanyarla. En aquest aspecte i en qualsevol altre de la nostra vida col·lectiva, tot el que vulguem ens ho hem de guanyar.

Per tot això no és vàlid parlar «que tot anirà venint», «que la Generalitat ho farà possible», «que no cal mantenir aquell esperit dels temps difícils, que les coses aniran canviant».

Siguem conscients de tot el que ens juguem amb la nostra passivitat davant d'aquesta qüestió. Tots en som responsables. Des del lloc que ens correspongui cal aportar aquesta activitat de servei voluntari: els pares, els pedagogs, les escoles, les editorials, els catalans tots, tots els que volem l'absoluta normalitat escolar, perquè en aquesta normalitat hi ha una de les bases més importants de la nostra normalitat com a entitat nacional.

Joan Ballester Canals

Companys de Joventuts Musicals, apart que el conjunt de persones del nostre poble, classe obrera i mitja, no estiguin «aclimatades» a escoltar música «seriosa» i per tant no arrossegueu les masses, és que precisament en fer sortir la «música seriosa» dels seus circuits més o menys establerts, es converteix en un perill per a la persona del carrer a la que vosaltres expressament la dirigiu i dels que sense fer-vos grans il·lusions espereu que hi participi. I és que avui dia basem tota la nostra seguretat, no en nosaltres mateixos, sinó en mantenir-nos en el ramat i no diferir d'ell ni en el pensament, el sentiment o accions. Per això mentre els continueu oferint grans compositors clàssics, homes lliures i creatius, o música catalana del segle XX, que juntament amb l'escriptura i l'art són els components na-

cionals bàsics que demostren la maduresa d'un poble que vol ser lliure sobirà, esteu errats, possiblement no passareu de marginals; tal vegada si voleu tenir èxit, sigueu oficials i col·loqueu al vostre festival signes d'identitat made in U.S.A. com en el principi d'aquest escrit, us asseguraran l'èxit.

Però recordeu que moltes persones vo'em gaudir d'aquest festival tal com és per molts més anys, per enriquir la part més pura i subtil del nostre cos, per satisfacció de Granollers i per al bé, de la nostra cultura.

Per acabar, permeteu-me repetir unes paraules d'en Joan Fuster: la política no funciona com caldria, però la cultura és encara lluita i llibertat, i tot, o quasi tot, està per fer.

Salut. Catalans patriotes.

Josep Uclés

*Cristalerias
Bladervall*

Avinguda Generalíssim, 73 - Telèfon 870 09 59 - GRANOLLERS

Especialistes en portes

Seguritat i Claritat

Vidres i Cristalls plans

Decoració per a habitacions de Bany

Armaris - Miralls i Accessoris

Ratilles breus

Futbol i Cultura

El poble vol que els partits de futbol siguin televisats. I el poble té raó, doncs en aquest maremagnum espantós de la programació estatal del medi, és de les poques coses acceptables que pot contemplar sense llançar el primer objecte que hom troba a mà a la pantalla. Però sempre som esclaus dels interessos econòmics més mesquins. Propugnem la televisió lliure i veurem com l'ús i l'abús del poder resten equilibrats en un mercat de competència professional, filtre d'informació i lleure que els ciutadans demanen. De tota manera hi ha un esdeveniment que supera tota facúndia imaginativa: el Ministre de Cultura ha ordenat que el partit Gijon-Madrid sigui televisat, ateses les transcendents raons d'Estat. Falten mestres, manquen escoles, l'estructura de les universitats és demencial, la cultura popular és encara un ens per a inventar. Tot això no té excessiva importància, però que el partit Gijón-Madrid s'havia de televisar, perquè cal defensar el futur de la història hispànica arrelada al pervindre de la persistència de la cultura occidental. El decret del 6 de desembre del 1954 ho ha arreglat tot. Podem dormir tranquils. Els greus problemes de la Cultura han estat definitivament solucionats. Gràcies senyor Clavero Arévalo.

Joan Barcon

L'apotecari

Dissabte	24	Bellavista
Diumenge	25	Jonch - Puig
Dilluns	26	Montaña
Dimarts	27	Ochoa
Dimecres	28	Oliva
Dijous	29	Olivet
Divendres	30	Parera

PlaçaGran

Director: Joan Barcon i Prevostl

Col·laboren: Josep Ucles - Joan Ballester - Josep Garrell i Soto - Montserrat Ponsa i Tarrés - Xixilona - Esteve Sarroca Montserrat Dalmau - R. Munné i Coll Josep Badia i Moret - Jaume Ortuño C II - Miquel Maymó - Agustí Ruiz - Quico Sala i Carme Garrell i Traveria

Administrador: Ricard Causa

Correspondència: Carrer Clavé, 48

Imprimeix: Gràfiques Garrell

Vila oberta

Audició de Sardanes

Demà, diumenge, dia 25, es donarà una Audició de Sardanes a càrrec de la Coblà Genisenca, a la Plaça de la Porxada, a les dotze del migdia, organitzada per l'Agrupació Sardanista amb motiu de les festes de Santa Cecília.

Cantada Coral a la Casa de Cultura

Amb motiu de la celebració de les Festes de Santa Cecília, demà, diumenge, al migdia, tindrà lloc una **Cantada Coral**, en la que participaran la Coral Infantil i la Massa Coral Amics de la Unió i la Coral Mixta Els Gorchs.

Lliurament de premis

Demà, diumenge, dia 25, a dos quarts de cinc de la tarda, a la Casa de Cultura de la Fundació P. Maspons i Camarasa, seran lliurats els Diplomes i Beques als alumnes de l'Escola Municipal de Música, del curs 1978-79, corresponents al Premi Joan Altisent i Memorial Frederic Riera. Aquest acte finalitzarà amb un recital a càrrec dels alumnes d'aquest centre docent.

Quartet Tarragó

Com a final de les festes de Santa Cecília, demà dilluns, dia 26, a les deu de la nit, a la Casa de Cultura de la Fundació P. Maspons i Camarasa, es celebrarà un concert pel famós Quartet Tarragó.

Aquest important concert està patrocinat per la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis «La Caixa».

In memorial Joan Camps 1980

En recordança de la pèrdua del jove granollerí Joan Camps i Giró, Professor Universitari i President de l'Associació Cultural, han estat editades les Bases de la Borsa d'Estudi oferta per l'Associació Cultural de Granollers per a la realització d'un treball d'Història, Economia o Societat, sobre Granollers.

La convocatòria d'aquesta borsa té com a finalitat contribuir d'una manera renovadora des del punt de vista metodològic a la necessària recuperació de la memòria col·lectiva dels Països Catalans, sobretot pel que fa referència a l'estructura històrica de les comarques en el seu marc polític i econòmic-social.

Places per la Policia Municipal

Pel personal motoritzat de la Policia Municipal, foren repartits els Bans de l'Alcaldia, en el que es convoca les normes per a cobrir les places vacants d'aquest cos municipal.

La grua pels autos mal aparcats funciona

Sembla que ha començat, en bona hora, el fer funcionar la grua per retirar del seu lloc indegut els cotxes que no compleixen el bon aparcament.

El dilluns, dia 12, foren retirats dos vehicles que estaven indegudament aparcats i impedièen la circulació.

El dimarts, dia 13, a la Plaça dels Cabrits, fou retirat un cotxe turisme també perquè no deixava circular correctament.

El dimecres, dia 14, van ésser retirats tres cotxes de la Plaça de l'Església que estaven mal estacionats i impedièen la sortida d'altres autos que estaven degudament aparcats.

Felicitem a la Policia Municipal per aquests serveis que han realitzat, i esperem que tinguin una continuïtat pel bé de la bona i normal circulació a la ciutat.

Un bon ciutadà

Fa uns dies el veí Josep Doña, va entregar una cartera a la Policia, en la que hi havia el Document Nacional d'Identitat i 2.000 pesetes, propietat de Maria Lluïsa Tejedor i Espinosa, veïna de Les Franqueses del Vallès, a qui li fou entregada.

La nostra enhorabona a aquest veí que ha obrat tan bé cívicament.

Una queixa pel fred

A dos quarts de deu del matí del passat dimarts, dia 13, es van presentar a l'Ajuntament algunes dones acompanyades d'infants en senyal de protesta per no haver-hi calefacció en el Parvulari Torres i Bages. Aquesta queixa fou tramesa a l'Alcalde. Aquesta mini-manifestació fou disolta després d'una hora, perquè una comissió van parlar amb el Batlle.

Informe del personal del Parc de Bombers

El passat dia 14, el personal del Parc de Bombers va informar a la Policia Municipal que seria necessari pintar-se de color roig les boques de regar destinades als seus serveis que hi ha col·locades al Barri Can Bassa, ja que n'hi existeixen unes altres i en cas de tenir d'apagar algun incendi pot haver-hi confusió en buscar la boca de regar que es necessita.

Defuncions

Dels dies 12 al 18 de novembre, a Granollers, han mort:

Maria Vila i Rovira, 85 anys, vídua Pere Solé i Buixadé, i Maria Ortiz i Fernández, 63 anys, veïna de Lliçà d'Amunt, essent traslladada a Parets del Vallès pel seu enterrament.

L'entrevista amb Manuel Llano Gorostiza, que insertem a les pàgines centrals, fou feta tres dies abans de la mort de Josep Mercadé.

Foto Batlle

Revelat de color fet per KODAK

Racionalitzem els horaris

L'anarquia pel que fa als horaris que existeix al nostre país, és quelcom que als de fora, se'ls fa difícil d'entendre. Fixeu-vos tan sols, quan quedeu en trobar-vos amb algú, que per la majoria, la noció del temps, és desconeguda. D'aquí la cèlebre frase «les nou quarts de deu», que vol dir, que la mitja hora de diferència, és per a molts, no res! Per contra, pels que la puntualitat és un vici, aquesta, és causa de llargues esperes, que traduïdes per estona esperada, podria representar un bonic estalvi, premi a la promptitud. Si una cosa es posa en marxa amb mitja hora de retard, es fa difícil de retrobar-la en el transcurs del dia (ho dic per pròpia experiència). L'organització comporta un cert ordre pel que fa a les tasques que hom s'imposa, no cal dir doncs, que els horaris, són el primer factor a tenir en compte, per la bona marxa de tot. Si això ho traduïm a nivell de poble, de país, no s'entén com l'ordre al que se'ns ha acostumat, o millor dit, educat, pugui aconduir-nos a res de bo; sobretot en uns moments que tenim a la vista unes restriccions pel que fa a energia, i qui sap a quantes coses més. Ens llevem massa tard, conseqüència lògica, d'anar-nos-en a dormir també fora d'hora. Les escoles, les botigues, els actes, espectacles, les múltiples reunions (que per força han de fer anar malament el país i l'economia), estan plantejades de manera irracional, sense tenir en compte que l'endemà s'ha d'anar a treballar i cal estar despert. Per què no fer un assaig d'una nova estructuració? A ben segur, l'inici seria difícil pels interessos que representa per a molts, però a curt termini, sense esperar massa, començaríem a recollir els fruits. Val a dir que no es tracta de fer cap descobriment, donat que altres països, organitzats des de sempre, fa temps que es regeixen per aquest sistema. Han escollit el camí que nosaltres triaríem, si nostra fós la decisió.

M. P.

Ajuntament de Granollers

Departament

Acció Ciutadana

NOTA INFORMATIVA

Ha estat obert expedient disciplinari, al Secretari accidental de l'Ajuntament de Granollers, Sr. ANGEL DE RIQUER VILA.

En el Decret corresponent se li imputen tres possibles actuacions ilegals: *PRIMER*. Haver inclòs al Llibre d'Actes un acord de la Comissió Municipal Permanent, que en realitat hi ha indicis que no fou pres. *SEGONA*. Haver lliurat una certificació contrària al que consta al Llibre d'Actes. *TERCERA*. Haver participat, a través del seu despatx particular d'advocat (CENTOR) en la contractació del Padró de l'Impost de Solars.

Donat que dels tres fets se'n podrien derivar responsabilitat penal, han estat posats en coneixement del Jutjat de Guàrdia de Granollers.

Com a mesura preventiva ha estat ordenada la suspensió de l'esmentat funcionari.

La Comissió d'Acció Ciutadana i Serveis

Centre de Formació de Conductors SCALEXTRIC

Vostè necessita el Carnet

Benvingut
al permís de conduir
Aconseguiu-lo
sense esforç i pagueu-lo
sense problemes

PREUS POPULARS

Roger de Flor, 57 - Passeig Colon, 29
Telèfon 870 66 16
GRANOLLERS

ellams Duplicator C.º, S. A.

Fundada en 1917

Màquines Multicopistes
Gravadors Electrònics de Clixés
Guillotines
Clixés Multicopista
Tipus Mecanogràfic i Electrònic
Tintes Multicopista
Tipus Emulsió i Oil
Corrector Clixés
Estolgs Estyletes per a dibuix clixés
Planxes per Offsset

IMPORTANT: Totes les màquines i accessoris oferts en aquesta llista, són exclusivament importats del Japó

Distribuidor Oficial i Servei Tècnic

Llibreria Carbó

A. Clavé, 36 - Telèfon 870 04 32

Des de... La Garriga

Des de La Garriga podem dir varies coses:

— Una d'elles és que ja tenim Institut. S'hi cursa primer i segon de BUP i per ara funciona força bé, tot i els pocs dies que duu d'existència.

Està instal·lat en bona part de l'immens edifici de l'Ajuntament i les obres d'adequació han deixat unes aules amples i lluminoses, on ve de gust treballar-hi, o així ho sembla. Aquí hi estarà instal·lat fins que el Ministeri no edifiqui l'Institut definitiu, que si tot va per bon camí estarà situat en uns terrenys que l'Ajuntament, en el darrer Ple municipal Extraordinari, aprovà comprar; val a dir que la unanimitat dels regidors fou absoluta en considerar el nou lloc, molt escaient.

— L'altra cosa és comentar el muntatge poètic-musical «L'ocell i la flor» i altres poemes de l'Antoni Molsosa, a l'Escola de Música. I val la pena esmentar-ho perquè la seva poesia porta la força d'unes profundes vivències i la lírica d'una afinada sensibilitat; amb un fons musical, compost pel mateix poeta, a lectura i interpretació feta per una colla d'amics revestí un caire seriós i íntim a l'ensem. És positiu poder dir que una manifestació artística notable, sense vedetismes, omplènà totalment la sala de l'Escola de Música els dos dies que s'oferí al públic.

— I parlant de poesia, el premi «Cavarella» ha estat guanyat per una poetessa de La Garriga, la Núria Albó, amb el seu llibre «L'encenedor verd», que esperem veure aviat publicat. Darrerament havia quedat finalista de premis en prosa, contes i novel·la; i ens plau veure com en el camp de la poesia, que ella sempre havia cultivat, hagi aconseguit aquest guardó.

Xixilona

PlaçaGran

Publicació
Granollerina

Subscriuiu-vos-hi!

GLOSES

ELS OVNIS

Quan els actuals pensadors russos es fiquen al camp de la metafísica, disculpen l'estat precari del coneixement humà amb aquesta sentència conhortadora: «Allò que ara és desconegut, tan sols és inconegut per conèixer». Tenen, doncs, la certesa que aquelles preguntes capitals, fins ara incontestables per la ciència —d'on venim? on anem? per què?— arribarà dia que els nois del B.U.P. les respondran com dos i dos fan quatre.

No sabem, però, si aquests savis ja estan en disposició d'explicar-nos una qüestió més modesta: «Què són els OVNIS? Els OVNIS representen, ara com ara, el nostre més pròxim misteri; un misteri gelosament entretingut pels tripulants d'aquestes naus voladores que es limiten a divertir-se un xic amb els habitants del planeta Terra. I un dia apareixen a Càceres i deixen l'herba socarrimada; un altre, baixen dels seus aparells al Brasil, i cuiten a ficar-s'hi de nou per desaparèixer vertiginosos en l'espai, tantost algun tafaner prova d'acostar-s'hi.

Aquesta darrera setmana un d'aquests misteriosos avions ultraterrestres va espantar de tal manera el pilot d'un d'espanyol, en vol de Mallorca a Tenerife, que va decidir-lo a demanar el seu aterratge a l'aeròdrom de Manises. Aquest OVNI era tan porfidiós que va immobilitzar-se a gran altura, damunt del camp, fins que van sortir uns avions de caça al seu encontre. Així i tot, encara van romandre una bella estona damunt d'un d'ells, amb uns senyals lluminosos que enlluernaven els nostres aviadors.

Hi ha recollides milions d'observacions d'aquesta mena, però fins ara només tenim l'evidència de trobar-nos davant d'un prodigiós misteri.

Algun dia potser en treurem l'entrellat, però, de moment, l'actuació esbojarrada d'aquests «objectes no identificats» no ajuda pas gaire a asseurenar-nos l'esperit, ja prou capficat a trobar el nostre petroli de cada dia.

XIXU

Jardineria

Les flors en la decoració

En un dels meus escrits us deia que un dia parlaria de decorar espelmes amb flors. Si no us ha passat mai pel cap aquesta idea, proveu, cal però, que siguin espelmes llises i blanques, també que al seu temps recollissiu aquelles floretes menudes, com són totes les que el vostre sentit comú us faci veure que, enrotllant-les al voltant de ciri o espelma no quedin massa grans, són ideals les flors seques de fúcsia, hortènsia, violes de totes classes, alegria, els geranis i les bouganvilleas, moltes d'aquestes encara les trobareu en algun jardí, però cal primer assecar-les posant-les entre dos fulls de paper. Agafeu paper fi o plàstic transparent, col·loqueu amb

gust les flors i cargoleu amb el paper, ben apretat, ciris i flors. Enrotlleu-lo ben fort i si ho poseu en un lloc amb temperatures altes, millor.

Apreteu bé les flors perquè quedin enganxades amb la cera i ja teniu el treball arranjat.

Si ho proveu, veureu quin goig dona quan una amiga vingui a casa vostra i vegi una palmatòria, antiga o moderna, amb un ciri o espelma decorat.

Si li feu obsequi veureu com serà alegrement acceptat. Amb aquestes finesses som pràctics per partida doble, ens divertim fent un art senzill, però art a la fi, i no despenem gaire diners, mostra de la intel·ligència del bon govern econòmic.

Ens acostem a l'advent i amb la idea de les properes decoracions nadalenes he pensat que aniria bé tenir ja preparades per nosaltres mateixes les llumetes que encendrem a taula el dia de Nadal.

Montserrat Dalmau

CANAL

CALÇAT INFANTIL I JUVENIL

ANSELM CLAVÉ 46
GRANOLLERS
TELEFON 8708560

Manuel Llano Gorostiza

En qüestió de Vins, tot dogmatisme és dolent

Manuel Llano Gorostiza va néixer a La Arboleda, conca minera de Sant Salvador del Valle, prop de Portugaleta, Bilbao fa 52 anys. Ha fet estudis de Dret i Filosofia i Lletres. És home inquiet des de sempre, interessat pels coneixements de la vida i les seves manifestacions. Ha dirigit la seva activitat cap a la vertent de l'estudi de l'art i la literatura, i a la gastronomia i l'enologia. Actualment, es pot dir que és l'home que sap més de vins, a Espanya. Ha publicat diferents llibres entre els quals destaquen «La Pintura Vasca», una «Historia de los naipes», «Vinos de Rioja», etc. Té preparada una «Historia de los vinos de España», i una molt interessant monografia sobre Unamuno. Actualment és el secretari del «Museo de Bellas Artes y Arte Moderno» de Bilbao, casat, i pare de sis fills.

—Creus que per saber beure, cal saber menjar?

—Sense cap mena de dubte, el menjar, mana per sobre del beure.

—Des de quan la teva devoció al vi?

—Devia tenir 15 o 16 anys, quan se'm desvetllà aquesta afició. Ara en tinc 52; fes doncs la resta.

—Quants llibres has escrit?

—Sobre diversos temes, molts. Concretament sobre el vi, dos: «Vinos de Rioja» i «Un vaso de buen vino».

—La teva afició prové a rel d'alguna vinculació familiar?

—No, en tot cas, aquesta m'hauria arribat amb motiu del meu casament, per part de la família de la meva esposa.

—Els espanyols, saben beure en general?

—Jo diria, que se'n va aprenent; hem millorat també pel que fa a restaurants. En augmentar una mica el nivell de vida, els ciutadans, procuren primer tenir coixe, després una segona residència, i en aquesta, s'hi aconsegueix una bodega. Així s'inicia un aprenentatge.

—Quin tipus de gent, sap beure i menjar millor?

—Mira, en general, són sempre gent de professió liberal, i l'orare podria ser: metges, veterinaris, advocats. Descarta del tot als executius. Són gent, que quan han d'escollir en una carta, ho fan sempre decidint-se per allò que el seu preu és més elevat. Els arquitectes, tampoc no acostumen a saber menjar.

—Què diries de la gent jove?

—En termes generals, estan molt afectats per la publicitat, i no hi dediquen cap atenció. Tingues en compte que el gust pel menjar i el beure, es desenvolupa en general cap a la maduresa. I afegit, divertit, que, és quan hom està menys capacitat per altres aficions.

—Juguen en aquesta exigència algun paper els clubs del vi?

—Sí, jo diria inclús, que un paper heroic. Una altra influència, és el turisme, les visites a les bodegues, i sobretot, el desenvolupament de la cultura gastronòmica.

—Les teves debilitats, apart del gust pel vi?

—TOTES. Per sobre de totes, la d'enraonar i sopar amb els amics.

(Certament, davant d'un home com Manolo Llano Gorostiza, no t'hi sents estrany. Malgrat el poc temps d'haver-lo conegut, hom té l'agradable sensació que la seva amistat, és de sempre).

—Referent a les teories, que un peix s'ha de servir amb vi blanc, i que un

bou, ha d'acompanyar-se amb vi negre, què me'n dius?

—Jo, sóc partidari de la llibertat, sempre. Tot dogmatisme és dolent. Vull explicar-te una anècdota curiosa que va succeir l'any 37. A França, es menjaren unes 9 tonelades d'ostres; es serviren entre altres vins Muscadet, Chablis, etc. Els diaris publicaren diverses notes amb uns divertits títols: Afortunadament, el vi de Bordeus, no serveix per a menjar ostres.

—Digue'ns si et plau, les quatre zones d'Espanya on es menja millor, i per quin ordre.

—1. Guipúzcoa. 2. L'Empordà. 3. Galícia, per la zona costera. 4. Marbella (Andalusia).

Voldria aclarir, que a Galícia, s'hi menja millor, que no pas s'hi beu.

(Resulta curiós que no parla ni de Barcelona, ni de Madrid. Ja cal que s'espabilin, uns i altres i deixin de fer floritures, so pena de restar en l'oblit).

—Què és per a tu «la nouvelle cuisine»?

—Et diré el que diu Paul Bocuse, el seu pare i inventor: Que no existeix. Que parlar de la cuina del mercat o de l'estació, és una futilitat. Que el que cal, és fer la cuina adequada cada dia, i a cada regió, sense oblidar de fer bon mercat; això forma part també de l'art culinari.

—Parla'ns d'especialitats, i on les menjaries?

—Depèn; en el Cantàbric, sense dubtar-ho, peix. A l'Empordà, peix i verdures. Se'm fa difícil parlar de carn; quasi he de dir que no en menjaria enlloc. S'ha fet molta literatura amb la carn d'Àvila, i lamento haver de dir que només té bonic, el seu color rosat. Si la comparem amb la que hom pot menjar a França, no val res.

—Es parla molt de la cuina afrodisíaca. Què hi dius?

—Contestaré amb paraules de Bocuse: El millor afrodisíac, és una noia de 20 anys.

—Com veus la política?

—Penso que no existeix a l'igual que la «nouvelle cuisine».

—Malgrat la teva poca fe, com et situaries, políticament parlant?

—Això, és fàcil d'entendre. A tota persona que li agrada menjar i beure bé, no té més que dues opcions. Ser del partit comunista, o de dretes. Haig de dir-te que comunista, no en sóc.

—Sobre la vida cultural del país, què en penses?

(En fer-li aquesta pregunta, es quedà un xic pensatiu. Llavors, em mirà una mica consternat i digué seriosament):

—Penso que la vida cultural, està molt ben reflectida als diaris i a la T.V.

—Pot la dona equiparar-se a l'home, en el món culinari?

—No hi ha dubte que l'home és més professional. A la meua terra, la cuina feta per la dona, «etxeoandre» (vol dir mestressa de casa) és més senzilla, més lleugera.

—Fixa't que els millors llibres de cuina basca, són fets per dones; «La cocina de Nicoiasa, la cocina de Amparo, la de Adriana de Juaristi», etc.

—Has parlat de llibertat en qüestió de vins. Fes-nos alguna recomanació per menjars concrets.

—Simplement et diria, que cal saber d'on són, o millor dit, qui és el seu pare. Fuig de cooperatives, de les multinacionals, de holding. Busca un vi, que un home concret s'ocupi de la seva elaboració. Veuràs que aquest sistema no acostuma a fallar. Recorda que el vi, és un fenomen cultural mediterrani.

—Sembla que el vi francès està de baixa?

—Rotundament, no. Continua essent el número 1, seguit d'Espanya. Es comença a parlar molt de Califòrnia. De moment, són qui millors laboratoris, tenen, i molt aviat estaran en un lloc d'honor en el «ranking» mundial. Els seus vins blancs, cal reconèixer que són superiors als negres.

—El primer «xef» de cuina a Espanya, en el moment present?

—Els millors, no són pas els tradicionals. Per a mi n'hi ha quatre, que poden tutejar-se amb qui sigui: Arzac, Soubijana, Mercadé i Paul Schiff.

—Deixant a part els vins de Rioja, què ens recomanaries?

—Per a mi, abans que Rioja, hem de parlar de: Xerès, després Rioja, Penès i Montilla.

Et diré com a dada curiosa, que mentre en algunes zones vinícoles, a l'època de la varema es pagaven els raïms a 24 i 32 ptes. quilo, en d'altres, es cotitzava tan sols a 7 i 9 ptes. Vol dir això que les despeses per tenir-ne cura, són molt superiors.

Podríem seguir parlant durant hores i hores, sense arribar al final de les moltes coses que sap el bon amic Llano Gorostiza. Com diu Antoni Cumella, se'n calla més, que no pas en diu. Ha estat una vetllada agradable, de les que fan adonar-se, que en aquesta vida, no s'acaba tot, corrent, protestant, sospirant. Enraonar, durant hores i hores, de coses agradables, dels fills, dels amics, somniant si voleu una mica de tot allò que voldriem que fos, retorna l'esperança perduda i serveix d'empenta per a no defallir i seguir endavant.

Montserrat Ponsa i Tarrés

Concert

Dissabte, 1 de desembre

A les deu del vespre

a l'Església Parroquial de Sant Esteve de Granollers

Orfeó Català

Cinema

Dilluns, 3 de desembre

Estrena del film retall de la nostra Història

COMPANYS, Procés a Catalunya

A dos quarts de deu del vespre, en el

Cinema Majèstic

Sopar Popular

A La Sila

Divendres, 7 de desembre

A dos quarts de deu del vespre

Concessió de la Primera «Granota» de

PlaçaGran

Ens acompanyarà Josep Pla i diverses personalitats de les Lletres, de les Arts, de la Ciència, de l'Esport

Música de Jazz

Ramon Farran i el seu sextet

Per comanda de tiquets: Telèfons 870 05 73 - 870 06 51 - 870 02 48

PREU TIQUET: 750 PTES.

Dies 1-3 i 7 desembre '79

Primer aniversari de PlaçaGran

Publicació
Granollerina

Atletisme

L'atletisme a Granollers continuem amb marques

La segona prova s'ha batut aquest any i que analitzem segons la valora la taula de puntuació internacional, ha estat la perxa.

Aquesta modalitat d'acròbates i valents, o les dues coses a la vegada, n'establí la primera marca l'any 1933, el 29 d'octubre, en Josep M.ª Riera, atleta perdut a la guerra, amb 2.82 m., marca que millorà a 2.95 m. el 28 d'abril de 1935.

En Llorenç Llach, un home que havia nascut per saltar, va incloure's per primera vegada amb 3'— m. el 2 d'abril de 1941, però en treure llicència federativa el seu entrenador, F. Lorenzo li augmentà l'alçada a 3.20 m. el 13 de juliol del mateix 41, i a 3.30 m. el 4 d'octubre del 42. En Llach, que per aquest temps va tenir una greu malaltia que el deixa impossibilitat i inútil per al servei militar, amb força de voluntat, recordem que ell havia nascut per saltar, es recuperà i igualà el rècord de 3.30 m. el 18 d'abril de 1948. El polifacètic M. Clavero l'hi augmentà a 3.32 m. el 16 d'octubre del 49 i el mateix Llach a 3.35 m. el 1.ª d'abril de 1950. Va ser l'última vegada i l'últim saltador de canya americana (bam-bú).

L'any 1961 entra a formar part dels rècordmans locals en Salvador Vilà, amb perxa metàl·lica, saltant 3.40 m.; augmentant-la a 3.42 m. l'abril, a 3.50 m.

el juny, i a 3.60 m. el juliol de 1964. I ara ve un fet curiós; en no poder tenir una perxa de fibra, que eren l'última moda, en Vilà, que ja traspuntava com entrenador, deixà de saltar i es posà a córrer mig fons i fons, i va batre els rècords locals dels 1.000 als 10.000 mts.

Per coses de la feina i tenint perxa de fibra, però no la tècnica, deixà de córrer i tornà a saltar 3.60 m. l'any 1970, i 3.68 m. el 71.

Aquí agafa el «relleu» dels saltadors en Jordi Cladellas i entra per mèrits propis en saltar 3.75 m. un dia de vent i fred, el 3 de novembre de 1973 a Saragossa, marca que va aguantar fins el 1.ª de maig del 76 saltant 3.80 m. i el 2, l'endemà 3.90 m. Després del parèntesi militar augmentà l'alçada a 4.12 m. també un mes de maig, del 79. En Salvador Primo, un altre polifacètic, s'inclou a la llista en saltar 4.13 m. el 12 d'octubre, però el 14 del mateix mes el recupera saltant 4.15 m.

Josep M.ª Riera	2.82 m.	29-10-33
» »	2.95 m.	28- 4-35
Llorenç Llach	3'— m.	2- 4-41
Francesc Lorenzo	3.20 m.	13- 7-41
»	3.30 m.	4-10-42
Llorenç Llach	3'30 m.	18- 4-48
Manuel Clavero	3.32 m.	16-10-49
Llorenç Llach	3.35 m.	1- 4-50

Salvador Vilà	3.40 m.	12- 7-61
» »	3.42 m.	24- 4-64
» »	3.50 m.	29- 6-64
» »	3.60 m.	5- 7-64
» »	3.60 m.	18- 6-70
» »	3.68 m.	14- 4-71
Jordi Cladellas	3.75 m.	3-11-73
» »	3.80 m.	1- 5-76
» »	3.90 m.	2- 5-76
» »	4.12 m.	13- 5-79
Salvador Primo	4.13 m.	12-10-79
Jordi Cladellas	4.15 m.	14-10-79

C - II

Llibres

L'escudella, la pipa, de Joan Amades

(EDITORIAL SELECTA)

Als afeccionats al nostre folklore català els agradarà aquest segon volum de la col·lecció «El tresor popular de Catalunya», en què l'autor ha palesat una vegada més la seva capacitat de recerca en aquest món del folklore, en què cristal·litzen les formes de pensar i viure del poble, qualificades pels estudiosos de filosofia popular. El que sembla impossible pels qui no som bons coneixedors en la matèria és que es pugui escriure unes 140 pàgines sobre un tema tant casolà i de poca volada com és l'escudella. Hi trobareu dites, anècdotes, averanys, costums, receptes, històries, rodolins que fan d'aquest llibre una delícia tant per als fumadors com per als qui ens agrada l'escudella.

Joan Barcon

SOPAR - BALL

Reveillon a l'Hotel Europa

en el nou Saló de Banquets Astòria

Tiquets per exclusiva reserva - Telèfon 870 03 12 - Preu: 2.500 ptes.

« Despediexi els anys 70 amb nosaltres »

La vista és la que treballa

La paraula incorrecta *facilitat*, observada a l'article inserit a la pàgina 3 del nostre número anterior, ens dona peu per a parlar un xic de la *l doble*.

Hem de recordar que la combinació de les *dues eles* amb el punt volat o guionat enmig (l.l) és sempre per qüestió de la duplicació del so *l*, i no de la unió convencional de dues *eles*, per a representar el so de *ella* (ll).

Ara bé, havent-se viciat la pronunciació en el sentit de reduir al so d'una sola *l* la *l doble* d'un gran nombre de paraules, no ens donarà sempre un criteri ortogràfic la mera transcripció de la pronúncia corrent.

Com sigui, però, que no hi ha cap regla pràctica referent a l'ús de la *l doble*, no ens queda altre remei que el de tenir a la vista la llista dels mots més usuals, entre aquells que han d'ésser escrits precisament amb aquesta *l doble*.

A continuació, doncs, ens plau de posar els més corrents. Recordem, així mateix, que llurs derivats, també s'escriuen amb *l doble*:

Al.legar, al.legoria, al.legro, al.lelula, al.licient, al.ligació, al.literació, al.locució, al.lodial, al.ludir, al.lotropia, al.lucinar, al.luvio, ampul.lós, apel.lació, aquarel.la, armil.lar, axil.lar, bacil.lar, bagatella, bèl.lic, cal.ligraf, cancel.lar, capil.lar, caravel.la, carretel.la, cavil.lar, cel.la, cel.lula, circumval.lació, col.laborar, col.lacio, col.lateral, col.liecció, col.llega, col.légi, col.lagir, col.ligar, col.lissio, col.locar, col.loqui, compel.lir, constel.lació, corol.la, corol.lari, cristal.li, damisel.la, destil.lar, el.lipse, escarapel.la, emol.lient, estel.lar, excel.lent, expel.lir, tal.laç, fallera, tal.lible, fil.loxera, flagel.lar, fol.licle, fregatel.la, fregitel.la, tumarel.la, tutil.la, gal.lic, gal.linaci, goril.la, hel.lènic, idil.li, il.lació, il.llegal, il.llegítim, il.lès, il.liberal, il.licit, il.limitat, il.llogic, il.luminar, il.lús, il.lustrar, imbecil.litat, impel.lir, instal.lar, intel.lecte, intel.ligència, interpel.lar, libèl.lula, lil.liputenc, mal.leable, maxil.lar, medul.la, mel.liflu, metàl.lic, metal.loide, mil.lenari, mil.lèsim, miscel.lània, mol.lície, mol.lusc, mortadel.la, novel.la, nul.la, nul.litat, ombrel.la, oscil.lar, pal.ladi, pal.li, pal.liar, pà.lid, papil.la, paral.laxe, paral.lel, parcel.la, partitel.la, pastorel.la, pel.lícula, pol.len, porcel.lós, puel.la, pul.lular, pupil.la, pusil.lànime, putxinel.li, rebel.lió, refocil.lar, repel.lir, satèl.lit, sibil.la, sigil.lar, sil.laba, sil.labus, sil.logisme, sol.licit, taral.liro, tarantel.la, tel.lur, til.la, titil.lar, tranquil.litat, vacil.lar, varicel.la, vel.leitat, vil.la (quan significa casa de recreu), violoncel.lista, vitel.la, xarel.lo, xinell.la, i xitxarel.lo.

El vici de conversar

Entre els vicis que s'han perdut amb les formes de vida actuals, cal esmentar amb preferència, el vici de conversar. Temps era temps que el vici de conversar era tan generalitzat que es considerava un dels plaers més complet i era practicat amb goig i profit per la majoria de la gent.

Amb la conversa la gent es coneixia, es valorava, es comprenia, s'estimava. Amb la conversa s'establen afinitats, relacions personals i socials. En la vida familiar la conversa era el nexa de germanor, la base de l'esperit familiar, el factor primordial del comportament solidari.

En la vida social, la conversa omplia les hores de lleure amb un contingut d'idees, de sentiments, d'inquietuds, de parers contrastats que fomentaven les afeccions i despertaven les ànsies de conèixer coses noves, de fer realitat les nobles ambicions.

El menjador de cada llar era un altar dedicat a la conversa sobre temes de la vida familiar; la feina dels pares, els estudis dels fills, la joia de viure, els contratemps, els lleures, les festes, els jocs dels petits, les preocupacions dels grans, eren els temes que donaven sentit a l'hora de l'àpat i de la sobretaula.

Les reunions entre amics, les tertúlies de cafè i els cercles més o menys cultes eren llocs on s'aprenia a conversar parlant amb correcció i respecte mutu; on s'aprenia a conviure amb la gent més diversa, d'ideologia i sentiments oposats, amb esperit de comprensió i tolerància i amb el capteniment propi de persones civilitzades.

Avui la conversa familiar és gairebé inexistent. Les reunions d'amics amb ganes de conversar són raríssimes. Les tertúlies de cafè, si en resta alguna, són pura arqueologia. A l'hora de l'àpat cal escoltar la ràdio o veure la tele. Els amics es troben per practicar algun esport o per omplir l'estómac. Els cafès ja no tenen taules al servei de les tertúlies.

Resumint, la gent ha perdut el gust de la conversa i les noves formes de vida han destruït el clima adient. Els qui enyorem tantes coses perdudes, ens dol encara més, corroborar que gairebé ningú no s'adona que amb aquesta pèrdua hem perdut també la millor escola de civisme. I això potser seria una raó que ens explicaria molts comportaments que avui molts blasmen i no hi troben justificació.

Josep Badla i Moret

Remarquem, ara, algunes altres errades que hem llucat al mateix número.

Pàg. 3. = ENTREGA. = Hem d'usar lliurament o bé tramesa.

ENTITAT QUE ES CUIDA. = No tenim el verb *cuidar*. La frase, doncs, es pot substituir per *entitat que té cura*, o bé *que té al seu càrrec*.

SUMINISTRAR. = Cal escriure *subministrar*.

Pàg. 4. = CÒDIG. = Hem de suprimir la *g*, i escriure simplement *codi*.

DONCS. = Vegi's el nostre número 22.

VÈNEN. = Si ens referim al verb *venir* la forma verbal *vénen* és correcta. Si parlem del verb *vendre*, llavors cal escriure *venen*, sense accent.

Pàg. 5. = NORDAMERICANS. = Hem d'escriure *nord-americans* (vegi's número 32).

Pàg. 6. = APARCAMENT SOTERRANI. L'expressió correcta és *aparcament soterrani*. La paraula *soterrani* fa referència a l'apartament d'una casa que és sota terra (en castellà, *sótanos*).

SUSTITUCIÓ. = S'escriu amb *b* entre la *u* i la *s*: *substitució*.

LOGRAT. = El verb castellà *lograr*, en català és *assolir*, *aconseguir*, *atènyer*, etc.

SABIDURIA. = Cal dir *saviesa*, *sapiència*.

I, per avui, prou. Gràcies per la vostra atenció.

R. M. C.

GARCIA CUEVAS
JOIER

Llistes de Boda ■ Regals d'Empresa

Santa Anna, 2   Telèfon 870 04 85   Granollers

I, què és un crític?

L'altre dia, a les pàgines d'aquest setmanari, vaig llegir que de mi es parlava i que de savi se'm tractava. No sé si era en plan de «conya» o seriós, és igual, però de totes maneres em sembla un qualificatiu innecessari, ja que tothom té ulls i boca per opinar sobre el que veu. Jo tinc l'oportunitat de fer-ho a través d'aquests fulls: intento complir dins les meves possibilitats i les meves ganes, s'ha de dir tot, i si ho faig bé o malament ja vindran els «teòrics», «los sabios», «los enterados» a fotre-m'ho en cara.

Ho sento però ja en començo a estar fart dels set ciències del cinema: Dels CRÍTICS. I, què és un crític? Una merda! El millor crític ets tu. Sóc jo. Que jo tinc mes informació sobre una pel·lícula que potser tu?, d'acord. Que jo sé el que ha fet tal director i tu no?, ho accepto. Que en X any es va fer determinada pel·lícula? etc., etc. Jo ho sé i t'ho diré quan vulguis. Que jo sóc crític, que jo se..., una merda. Jo tinc dades, números, coneixements, el que sigui... d'acord però que d'això se'n faci un mini-món em repateix. «Vale»?

Hi haurà gent que això els agradarà. Pitjor per a ells. A mi no. El fet que t'agradi el cinema i en puguis parlar no és privilegi d'uns pocs. De fet hauria de ser una necessitat per a tothom. Què és el cinema? Doncs expressió. I, tu no t'expresses? I ets tan simple que no pots expressar els teus sentiments, les teves vivències, les teves experiències, els teus pensaments en una pel·lícula? Però què et penses que és aquest món? Agafar una cambra de filmar no costa gens. Fer un «APOCALIPSE NOW» costa diners, amb això estem d'acord. (En Coppola es va haver de vendre fins i tot els caçotets per a fer-la) i tu, no et pots permetre el luxe de gastar-te uns milers de «peles» (no masses) i fer una pel·lícula que et satisfaci a tu mateix i als que la vegin? No serà un producte que es projecti al Principal ni guanyarà cap premi enlloc, però serà la teva obra, i saps el que això representa? Potser m'enrotllo molt però el que vull dir és que el cinema no és cap miracle, cap meravella. Hi ha una indústria que el mateix fa renta-plats que pel·lícules i no hi ha ningú que sigui capaç de fer classificacions en aquest món. I el que tingui aquesta pretensió és un fatu. A on està la veritat del cinema com a mitjà d'expressió?, doncs el Super 8 i el 16 mm. Cinema sense pressions. Cinema lliure. Mitjançant el qual pots alliberar el cuc que et mossega els budells. No

el veuràs mai en una pantalla comercial però potser és una sort.

Estic una mica esverat. Fa dues setmanes que no escrivia res. Tenia un encostipat molt empenyador i, francament (em fa una mica de fàstic fer servir aquest tema), la programació no és de la millor. Avui m'he desfogat i, espereu-vos, encara tinc més coses a dir. Doneu temps al temps i us les aniré fotent de quan en quan, si és que aquest democràtic setmanari no es repensa de tenir un col·laborador com jo. A mi m'agrada el cinema i vinc del Super 8. Has après mai el disparador de una filmadora? Has fet mai el muntatge d'una pel·lícula? Hi has posat el so? Doncs no saps el que t'has perdut. Quan hagis entrat una mica dins d'aquest món asseute en una cadira del Principal (encara li dono un marge de confiança) i més tard podrem començar a parlar de cinema.

Ara acabo de llegir tot el que he escrit i... hòstia!, ha quedat bastant bé, no?

En aquest món hi ha tres coses que m'ajuden a viure: El cinema, la cuina (algun dia haurem de parlar seriosament la Montserrat i jo) i l'amor (sentiment sota el qual tothom s'hauria d'aplegar). Heu sabut mai com és de gran menjar un bon «pâte» escoltant un bon disc, el «Concert in Köln» d'en Keith Jarrett, per exemple bevent un bon vi, algun Rioja del 70 o un Beaujolais, si la butxaca t'ho permet, i tenir per company de taula en Joan? I després fotra't un «carajillo» de Rom Pujol i parlar. I deixar que les hores passin. Que el món giri. Que els sentiments corrin el seu camí. Sabent que aquí hi estem de pas. Que hem d'aprofitar els minuts, les hores que vivim. Deixar-te estar de parides, de transcendentalismes. Agafant el que a la mà se't dona. Aprofitar el que et dona goig. Un llibre, una pel·lícula que t'omple i sobretot, un bon amic. No és que tingui masses anys i tampoc no he viscut massa però la poca experiència que tinc en fa dir-vos que hem d'aprofitar el que està al nostre abast doncs qui sap si demà ho tindrem encara.

I parlant del que podem veure aquesta setmana a Granollers, què us puc dir, pobre de mi, amics?, doncs en el Principal es projecta «Los días del cielo» d'en Terrenc Malich amb fotografia d'en Néstor Almendros, Oscar de Hollywood. A l'Astòria «Borrasca» amb música d'en Lluís Llach.

Jaume Ortuño

El Granollers situat en el grup davanter

El Granollers aconseguí un merescut triomf davant el seu etern rival Marcol de València en el partit disputat en el Pavelló Poliesportiu de nostra ciutat. El resultat final fou 31-29 que deixa constància de la molta lluita que va haver-hi al llarg de tot el partit.

Molts seguidors a les grades van presenciar les evolucions dels seus jugadors i no quedaren absolutament defraudats, perquè el Granollers lluità des del començament fins al final amb impensat nervi, guanyant un dels partits més complicats que ha disputat a la seva pista.

El partit començà amb igualtat en el marcador els primers minuts, després el Granollers aconseguí destacar-se i establir la diferència de 9 a 4 en els primers quinze minuts, deixant ja un cert optimisme, si bé reaccionà el Marcol, finalitzant la primera part amb un 17-15 a favor dels locals.

La segona part fou una repetició de l'anterior avançant-se novament amb un 26-19, acusaven els jugadors de Quini l'esforç realitzat, baixant el rendiment, que féu malpensar pel resultat final, acabant-se el partit amb un 31-29, conservant així el Granollers totes les aspiracions després de l'empat de l'Atlético de Madrid, en el Palau del Barça, deduint-se que hi haurà una segona volta del campionat molt interessant.

FITXA TÉCNICA:

Granollers: Cid, Farrera, Ventura (3, 1 p.); Company (4); Alcántara (2); Picón (10, 3 p.); Raga, Puig (3); Ariño (4); Castillo (3); Rubiella (2); Cristófol.

Marcol: Herrera, Blasco, Tato (4, 2 p.); Hernani (1); Botella, Aguirre (5), Tarazona (1), Llisu (4 p.); Mondedeu (7), José M. (3), Claver (4) y Molero.

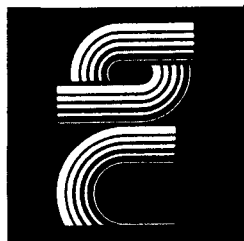
Marcador: 3-3 (als 5 minuts); 6-3 als 10; 12-9 als 20; 17-15 als 30; 22-17 als 40; 28-22 als 50 y 31-29 als 60.

Àrbitres: Randua i Vives Tarragona en la seva línia d'arbitratge anomenat modern, quasi afavorint a l'equip visitant, van està bé.

Miquel Maymó

Telèfons d'Urgència

Comissaria Policia	870 75 99
Policia Municipal	870 05 11
Guàrdia Civil	870 00 68
Parada Taxis	870 30 28
Bombers	870 11 72
Funerària	870 00 89
Hospital	870 24 00
Policlínica	870 61 00
Metges d'urgències de la Seguretat Social	870 01 91
Ambulàncies	870 00 92
	870 78 61

CODINACH

Plaça de la Porxada, 8

Plaça de les Olles, 1

Tel. 870 29 44 - GRANOLLERS

Assegurances

Tot Música

Després d'importants actuacions La Trinca es retira mig any

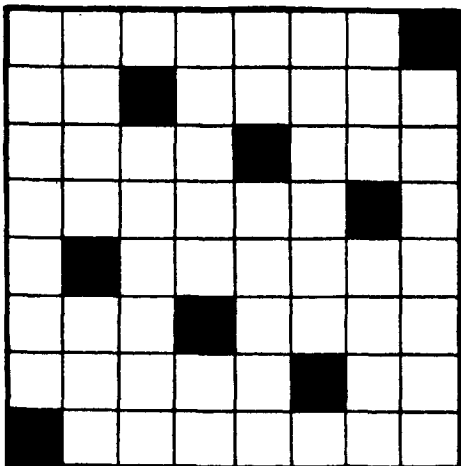
La Trinca acaba d'iniciar un llarg període de descans pel que fa a l'activitat pública. Concretament, estaran sis mesos sense trepitjar cap escenari. Aquest temps de retir voluntari serà aprofitat, entre altres coses, per compondre noves cançons, preparar un nou espectacle, rodar el programa especial de la televisió de noranta minuts previst pel dia de Sant Esteve i, com s'acostuma en aquests cassos, per replantejar-se la feina.

Aquest període de descans ve precedit per importants actuacions de La Trinca. Dintre de les Festes de la Mercè de Barcelona, varen actuar a la Plaça Catalunya davant 50.000 persones segons càlculs de la Policia Municipal recollits per la premsa), en un acte que va esdevenir un dels més animats i multitudinaris de la Festa Major barcelonina. La Trinca plega mig any, doncs, després d'una atapeïda gira que ha comptabilitzat, en la darrera temporada d'estiu, gairebé cent actuacions. La Trinca es troba, per tant, entre els que gaudeixen de més capacitat de convocatòria. Ara, a esperar la seva reparició pública que es produirà cap a l'abril de 1980.

Agustí Ruíz

Mots encruats - 42 • Quico

HORIZONTALS:

1. Un que passa dels sexanta-cinc anys. — 2. Terminació alcohòlica. Santuari del Ripollès.
3. Al revés càntic de lloança al senyor. Acció de tocar. — 4. El patró de Granollers.

Consonant de reis. — 5. Xifra romana. Diuen que fa el lladre. — 6. No vàlid. Carme incompleta. — 7. Fa el mico. Vocals. — 8. Peça teatral lleugera amb fragments musicals.

VERTICALS:

1. Espècimen iranià. — 2. En tenim dos a la cara. Al revés, al Mercat Comú. — 3. No gaire bé. Al revés «bimba». — 4. Junt amb la següent, la mosca ho és i el mosquit també.
5. Símbol del Luteci. Quedar un càrrec desocupat. — 6. Que fa obres d'artesanía. Tampoc està gaire bé. — 7. Se'l fa cagar la nit de Nadal. Tret de polleguera. — 8. Manca de colors.

SOLUCIÓ AL NÚM ANTERIOR

- H.: 1. Gràcies. — 2. AB. Ornar. — 3. Tots Duo. — 4. Zanini. Q. — 5. A. eronau. — 6. Ram. Isme. — 7. AUIOE. Ut. — 8. scisàfa.
- V.: 1. Gatzara. — 2. RBOA. Aus. — 3. A. tneimC. — 4. Cosir Ol. — 5. Ir. Noies. — 6. Endins. A. — 7. Sau. amuF. — 8. Roqueta.

Agenda

Cinema

ASTORIA

7 Hombres al amanecer
Borrasca

MAJESTIC

De Dunquerque a la victoria
Rock'n Roll

MUNDIAL

Motel en la carretera
Carga maldita

PRINCIPAL

Días del cielo

Exposicions

Museu de Granollers
Ermengol Vinaixa
25 Anys després

Sala Sant Jordi de la
Caixa d'Estalvis de Catalunya
Albertí

Caixa d'Estalvis de Sabadell
Rafael Daroca - olis

A B, Galeria d'Art
Sala A
cinc espais - cinc artistes

Sala B
Ramon Llovet

Futbol

Dissabte, 24

Tarda, a les 3
Partit Benjamins

A les 4 - Veteranos
Granollers - Barbarà

Diumenge, 25

Matí, a les 10 - Infantils
Granollers A - Ciutat Badia

A les 11,45 - Juvenil
Granollers - U E Vic

Handbol

Diumenge, 25

Matí, a les 10

Campionat Juvenil Femení Grup A
Granollers - S A P S.

A les 11

Campionat 1ª Categoria Femení
Granollers - S A P S.

A les 12,15 - Divisió d'Honor
Granollers - San Antonio Pamplona

Bàsquet

Dissabte, 24

Nit, a les 8,30 - Lliga Nacional
Areslux Granollers - Estudiantes

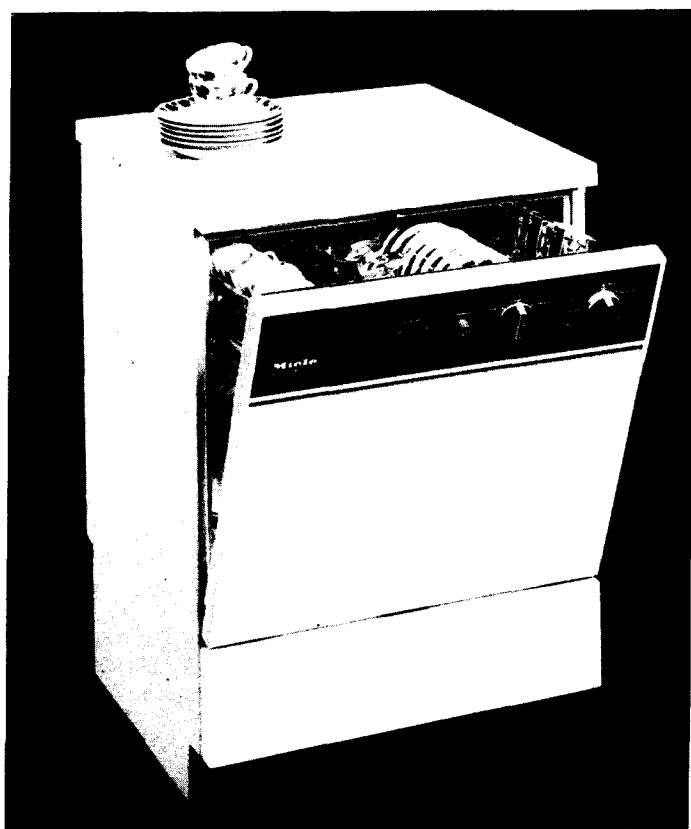
**Senyora:
comprovi-ho
vostè mateixa**

**QUALITAT
Miele**

SASTRE complementa la garantia MIELE

**2
Anys de
garantia**

**Desafiament
a les reparacions!**

Miele

SASTRE

Avinguda Generalíssim, 3-5
Avinguda Generalíssim, 279-281

GRANOLLERS

